

วิจัยชั้นเรียน : การแก้ปัญหาการไม่ส่งงานวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕

นำเสนอเมื่อ : 31 ก.ค. 2552

วิจัยชั้นเรียน : แก้ปัญหาการไม่ส่งงาน

เค้าโครงงานวิจัยในชั้นเรียน ชื่อเรื่อง : การแก้ปัญหาการไม่ส่งงานวิชาภาษาไทย
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕

ผู้วิจัย : นางเขมรภัช กุมารสิทธิ์

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ตามแนวทางการปฏิรูปการศึกษา โดยมุ่งหวังให้นักเรียนเป็นคนดี คือ มีวินัย เอื้อเฟื้อ ขยัน ซื่อสัตย์ รับผิดชอบ เสียสละ รักธรรมชาติ ทำงาน มีเป็นทีมอย่างมีความสุข คนเก่ง คือ มีทั้งความรู้ทั้งเรื่องของไทยและสากล มีทักษะแสดงความสามารถที่ตนเองถนัด มีความคิดเชิงวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ รู้จักคิดวิเคราะห์ทันสมัย ใช้เทคโนโลยีเป็น เป็นคนที่มีมีความสุข สุขภาพร่างกายจิตใจดี วาเริงแจ่มใส ปลอดภัยจากสิ่งเสพติด ดำรงชีวิตอยู่อย่างมีความสุขตามสมควร

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เป็นไปตามเจตนารมณ์ขอหลักสูตรได้นั้น ต้องเริ่มที่ครู โดยเริ่มต้นด้วยการรักลูกศิษย์จะส่งผลให้ครูอดทน ใจเย็น และพร้อมให้ออกาสลูกศิษย์ โดยมีความเชื่อว่า "คนทุกคนต้องการที่จะดี" อีกทั้ง "ทุกคนมีศักยภาพที่จะพัฒนาตนเองเสมอ

ถ้าได้รับโอกาสและเกิดความศรัทธาในตนเอง ซึ่งในภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๕๒ ข้าพเจ้าได้รับมอบหมายให้สอนประจำกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ จำนวน ๓ ห้อง พบว่านักเรียนส่วนหนึ่งขาดความรับผิดชอบในการส่งงาน หรือส่งงานพอให้รู้ว่ามีส่งแต่ชิ้นงานไม่มีคุณภาพ เพื่อเป็นการให้ออกาสแก่นักเรียนในการพัฒนาตนเองให้ดีขึ้น ข้าพเจ้าจึงได้ติดตามนักเรียนกลุ่มดังกล่าวจำนวน ๒๓ คนที่มีพฤติกรรมไม่ส่งงานสม่ำเสมอ และได้นำมาเป็นปัญหาในการวิจัยชั้นเรียนดังกล่าว

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

เพื่อแก้ปัญหาการไม่ส่งงานวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ จำนวน ๒๓ คน และการสร้างเจตคติที่ดีต่อตนเองและต่อการเรียนรู้วิชาภาษาไทย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

๑. ทำให้ทราบสาเหตุของการไม่ส่งงานของนักเรียน
๒. ทำให้ทราบวิธีการแก้ปัญหาการไม่ส่งงานของนักเรียน
๓. นักเรียนมีพฤติกรรมการส่งงานดีขึ้น

ขอบเขตการวิจัย

๑. ขอบเขตด้านระยะเวลาของการทำวิจัยครั้งนี้ ดำเนินการทั้งปีการศึกษา คือ ภาคเรียนที่ ๑ และ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๕๒ เริ่มตั้งแต่วันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๒ ถึงวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๕๒

๒. ขอบเขตด้านการศึกษาและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ จำนวน ๒๓ คน